

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/444/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119436063
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2023:6119436063.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Dosedla v spore žalobcu: BENCONT COLECTION, a.s., a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zast.: JUDr. Oskar Chnápko, advokát so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., v konaní o zaplatenie 1.136,60 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou upomínaciu súdu domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.136,60 Eur s prísl. a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela so žalovanou Zmluvu o osobnom účte, Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karta a Zmluvu o povolenom prečerpaní. Na základe uvedených zmlúv a najmä Zmluvy o povolenom prečerpaní právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej povolené prečerpanie k bežnému účtu žalobcu, a to do výšky 868,56 € s variabilnou úrokovou sadzbou. Žalobca si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej Zmluvy splnil riadne a včas a žalovanej umožnil vyčerpať pri platne uzavretej Zmluve prostriedky v celkovej výške 868,56 €. Žalovaná sa podľa Zmluvy zaviazala vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote a v dohodnutých splátkach, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky. Právny predchodca žalobcu z dôvodu neplnenia podmienok žalovanou, vypovedal zmluvu, na základe ktorej bolo žalovanej povolené prečerpanie. Vzhľadom na to, že žalovaná si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy riadne a včas nespĺnila, právny predchodca žalobcu po výpovedi Zmluvy vyhlásil mimoriadnu splatnosť tohto prečerpania. Žalovaná si ani napriek výzve zo strany žalobcu svoj záväzok do dňa podania žaloby nespĺnila. Žalobca si taktiež uplatnil nárok na dohodnuté zmluvné úroky, úroky z omeškania, vyplývajúce zo zákona a nárok na príslušenstvo pohľadávky spočívajúce v poplatkoch v zmysle Sadzobníka.

3. Upomínací súd vydal uznesenie sp.zn.13Csp/255/2019 zo dňa 24.04.2020, na základe ktorého vyzval žalovanú aby sa písomne vyjadrila k pripojenej žalobe.

4. Žalovaná v podaní doručenom upomínaciu súdu dňa 07.05.2020 vo vyjadrení k žalobe uviedla, že nárok žalobcu neuznáva. Žalovaná uviedla, že nakoľko nedisponuje žiadnymi inými dokumentmi, bude sa opierať o dokumenty doložené žalobcom. Dňa 10.04.2002 uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o osobnom účte. Tento účet si zriadili z dôvodu potreby zamestnávateľa poukazovať mzdu na účet. Následne dňa 14.08.2006 uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu

o poskytovaní balíka produktov a služieb pre fyzické osoby. Zámienkou bolo podľa žalovanej znovu vydanie bankovej platobnej karty, ktoré právny predchodca žalobcu inicioval s dvojročnou periodicitou. Žalovaná ďalej poznamenala, že všetky finančné záležitosti v tej dobe riešil jej exmanžel a ona nemala žiadny prehľad o bankových produktoch a financiách všeobecne a termín „poskytnutie povoleného prečerpania“ v nej nijakým spôsobom neevokovalo, že by sa malo jednať o spotrebný úver, v takom prípade by s podpisom zmluvy nesúhlasila. Predmetný účet na ktorom bolo zriadené údajne povolené prečerpanie niekoľko rokov nevyužíva (údaje o operáciách na účte by mal mať k dispozícii právny predchodca žalobcu). Údajne poskytnutie povoleného prečerpania nie je v zmluve nijak špecifikované a jeho poskytnutie sa odkazuje na splnenie podmienok v externom dokumente: Obchodné podmienky banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006. Vo všeobecných obchodných podmienkach predchodcu žalobcu sa v bode 4.1.26 uvádza: „Poskytnutie povoleného prečerpania banka oznámi klientovi, zároveň banka klientovi oznámi maximálnu výšku povoleného prečerpania, do ktorej klient môže povolené prečerpanie využívať, a presnú špecifikáciu obchodných podmienok vydaných bankou pre povolené prečerpanie.“ Žalobca v bode II. žaloby uviedol, že: „Na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej povolené prečerpanie k bežnému účtu žalobcu, a to do výšky 868,56 € s variabilnou úrokovou sadzbou.“ Taktiež uviedol, že: „Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote a v dohodnutých splátkach, ako aj zaplatiť dohodnuté úroky.“ Podľa názoru žalovanej tieto tvrdenia priamo podporujú skutočnosti, nakoľko z vyššie uvedeného jasne vyplýva, že k uvedeným tvrdeniam nedošlo a údajná zmluva o povolenom prečerpaní nespĺňa formu a neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom a je teda neplatná.

Z dokumentov predložených žalobcom nebolo možné zistiť ako vznikla a z čoho sa skladá predmetná pohľadávka, kedy a akým spôsobom bolo naposledy čerpané údajne povolené prečerpanie, či a v akej výške právny predchodca žalobcu evidoval nepovolený debet na účte žalovanej, kedy a kým spôsobom malo byť údajne povolené prečerpanie (spotrebiteľský úver) splácané, z akej sumy a za aké obdobie si právny predchodca žalobcu uplatňoval úrok z omeškania, či poplatky s ním súvisiace. Na základe vyššie uvedených skutočností mala žalovaná za to, že právny predchodca žalobcu nesplnením náležitostí v zmysle § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch týmto žalovanú uviedol do omylu, čím sa mohol nezákonne obohatiť na úkor žalovanej. Vzhľadom na uvedené žalovaná navrhuje aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

5. Z dôvodu miestnej nepríslušnosti, bola predmetná vec postúpená tunajšiemu súdu.

6. Žalobca v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 09.11.2020 k vyjadreniu žalovanej uviedol, že z predložených dôkazov je zrejmé, že žalovaná využila povolené prečerpanie a poskytnuté finančné prostriedky do dnešného dňa nevrátila. Žalovaná vo svojom vyjadrení pomerne rozsiahlo využila argumentáciu ohľadom práv spotrebiteľa na spochybnenie nároku žalobcu, uvedené však nič nemení na skutočnosti, že žalovaná či už osobne alebo prostredníctvom svojho manžela poskytnuté finančné prostriedky použila a nevrátila. Z toho dôvodu považoval žalobca nárok v časti žalovanej istiny a úroku z omeškania za dôvodný.

7. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu ďalej nevyjadřila.

8. Na prejednanie sporu súd nariadil dňa 28.02.2022 pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil, žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neprítomnosť na pojednávaní riadne a včas ospravedlnili. Dostavila sa žalovaná. Súd v súlade s ust. § 180 CSP prejednal vec v neprítomnosti žalobcu.

9. Žalovaná na pojednávaní odkázala na písomné podania, ktoré sú už súčasťou spisu a uviedla, že sa cíti byť oklamaná a podvedená, nakoľko pred rokmi si išla len vyzdvihnúť, alebo vybaviť kartičku, platobnú kartu s tým, že pracovníčka peňažného ústavu jej dala k podpisu mnohé dokumenty, pričom už ani nevie o aké išlo a mala za to, že už vzhľadom na dlhú dobu, ktorá odvtedy uplynula by celá táto vec nemala byť platná, resp. zmluvy, ktoré sú predmetom konania. Žalovaná ešte dodala, že už 15 rokov nežije v Ubli, ale v Poproči a preto vôbec nie si je vedomá, aké papiere chodili na adresu jej bývalého manžela.

10. Súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP určil, že medzi stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu so žalovanou uzavrel Zmluvu o bežnom účte, Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby.

11. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a jednak dôkaznú povinnosť. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany (§ 185 CSP). Následky spojené s nespĺnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Aby strana mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

12. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

13. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

14. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

15. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 54 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu (banka) a žalovaný uzatvorili dňa 14.08.2006 zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bankových produktov v kombinácii Balíka EXTRA, zmena Balíka EXTRA, zriadenie / zmena bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX Bankou pre Majiteľa účtu, poskytnutie Elektronických služieb k účtu, vydanie platobnej karty Maestro s čipom, poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.02.2006, nahradenie zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru alebo povoleného prečerpania. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. OZ, keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti teda ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovaný ako spotrebiteľ - fyzická osoba, keď nekonal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 OZ).

23. Súd určil, že medzi stranami sporným zostalo: výška povoleného prečerpania k účtu žalovanej, výška dlhu, aktívna vecná legitímácia žalobcu, či uplatnený nárok je/nie je premlčaný.

24. Pokiaľ ide o dohodnutie povoleného prečerpania, z bodu 3 zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb vyplýva možnosť poskytnutia povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.02.2006 (ďalej „obchodné podmienky“). Súd vychádzal zo žalobcom predložených obchodných podmienok v znení účinnom od 01.02.2006 a dodatkov (ďalej „OP“). V zmysle záverečných ustanoví je banka oprávnená tieto podmienky meniť a dopĺňať.

25. Podľa čl. 4.1.26 OP poskytnutie povoleného prečerpania banka oznámi klientovi; zároveň banka klientovi oznámi maximálnu výšku povoleného prečerpania, do ktorej klient môže povolené prečerpanie využívať a presnú špecifikáciu obchodných podmienok vydaných bankou pre povolené prečerpanie.

26. Žalobca nepredložil zmluvu o povolenom prečerpaní, resp. nepredložil oznámenie maximálnej výšky povoleného prečerpania, z ktorého by vyplývala maximálna výška povoleného prečerpania, do ktorej žalovaná môže využívať povolené prečerpanie. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že žalobca nepreukázal, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej k účtu povolené prečerpanie s výškou 868,56 Eur, tak ako to tvrdí v žalobe, naopak s týmto údajom tvrdeným v žalobe je v rozpore údaj o výške povoleného prečerpania vyplývajúci zo žalobcom predložených výpisov z účtu (na čl. 99 – 124 spisu). Zároveň žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal výšku úrokovej sadzby riadnych (zmluvných) úrokov, rovnako ani konečnú splatnosť povoleného prečerpania.

27. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobca žiadnymi listinným dôkazom nepreukázal v akej výške žalovaná peňažné prostriedky nad rámec vlastných prostriedkov na účte čerpala, akým spôsobom povolené prečerpanie prekročila, aká je výška dlhu. Hoci žalobca uviedol prehľad kreditných a debetných operácií na účte žalovanej a výpisy z účtu, údaje z nich nebolo možné priradiť k tvrdenému ale nepreukázanému povolenému prečerpaniu. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno.

28. Keďže predmetom konania bola postúpená pohľadávka banky, aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. a v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

29. Zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje podmienky postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v § 17 ods. 1, pričom jednou z podmienok je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

30. Ako bolo uvedené vyššie, súd nedisponoval zmluvou o povolenom prečerpaní, resp. žalobca nepredložil oznámenie maximálnej výšky povoleného prečerpania, z ktorého by vyplývala výška a taktiež konečná splatnosť povoleného prečerpania, pritom v čase postúpenia (21.05.2018) mohla byť postúpená pohľadávka z povoleného prečerpania, iba ak už nastala jej konečná splatnosť, resp. sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. Žalobca síce predložil výpoveď zmluvy o povolenom prečerpaní zo dňa 17.03.2017, avšak bez dokladu o jej doručení žalovanej (resp. o odoslaní s preukázaním, že sa zásielka dostala do dispozičnej sféry žalovanej). V samotnej výpovedi sa uviedlo, že výpovedná doba je 2 mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede. Keďže žalovaná doručenie výpovede namietala (svojim vyjadrením, že nedisponuje žiadnymi dokumentmi na č.l. 82 spisu), bolo na žalobcovi, aby túto skutočnosť hodnoverne preukázal. Aj napriek tomu, že žalobca bol súdom vyzvaný, aby oznámil a preukázal, kedy bola žalovanej doručená výpoveď zmluvy (č.l. 57 spisu), žalobca na uvedenú výzvu súdu nereagoval. Súd potom konštatuje, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o ukončení zmluvného vzťahu výpoveďou, nakoľko nepredložil doklad o doručení výpovede ani iného zmluvne dohodnutého spôsobu ukončenia zmluvného vzťahu so žalovanou, v dôsledku čoho nepreukázal splatnosť povoleného prečerpania ani zánik zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb s možnosťou poskytnutia povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach. Keďže postúpiť možno iba pohľadávku po termíne konečnej splatnosti a nebolo možné zistiť, či termín konečnej splatnosti v čase postúpenia uplynul alebo neuplynul, alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti, čo žalobca v konaní hodnoverne nepreukázal, súd konštatuje, že k postúpeniu pohľadávky došlo v rozpore s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., preto zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoCsp/23/2020 zo dňa 06. 08. 2020, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/36/2019 z 03. 12. 2019). Rovnako napr. Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 7Co/37/2019 z 24. 06. 2019 konštatuje: „Za takejto situácie právny predchodca žalobcu ani nemohol platne postúpiť na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní, nakoľko v čase jej postúpenia išlo o pohľadávku, ktorá splatnou nebola v dôsledku jej neplatného zosplatnenia.“

31. Nakoľko účinné mimoriadne zosplatnenie povoleného prečerpania žalobca nepreukázal, a v prípade, že termín jeho konečnej splatnosti neuplynul, námietka premlčania by nebola dôvodná, nakoľko premlčacia doba by ešte nezačala plynúť. Vzhľadom na to, že nevedno, aký je termín konečnej splatnosti povoleného prečerpania, nie je možné ustáliť, či námietka premlčania je/nie je dôvodná. Bez ohľadu na uvedené, súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácia žalobcu a pre neunesenie dôkazného bremena v celom rozsahu považoval za nedôvodnú.

32. Na základe vyššie uvedených právnych úvah preto súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a preto ju v celom rozsahu zamietol.

33. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov konania. Úspešnej žalovanej však žiadne trovy nevznikli, že preto súd stranám náhradu trov konania nepriznal. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).